

de folke- og boligtællinger, der hidtil er afholdt hvert 5. år, og for at registret skal kunne benyttes i andre sammenhænge, f. eks. i det lovmodellarbejde, der er under udvikling.

Sikkerheden i sådanne samkøringer bygger netop på en nøje sammenhæng mellem den enkelte bolig- eller erhvervsenheds beliggenhedsbetegnelse i registret og selve den fysiske bebyggelsesenhed.

Uden den foreslåede skiltning kan det derfor ikke udelukkes, at samkøring ved folke- og boligtællinger vil kræve en sikring af entydigheden i registreringen. Dette vil for flerfamiliehuse kunne nødvendiggøre henvendelse til brugerne af bolig- og erhvervsenheder vedrørende nummeret for enheden.

Et flertal (udvalget med undtagelse af det radikale venstres, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis, centrum-demokraternes og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) finder det herefter betænkeligt at pålægge ejere af etageboligbyggeri pligt til opsætning af skilte, også selv om dette skulle medføre, at en del af registrets anvendelsesmuligheder bliver lidt mere usikre. Flertallet vil på denne baggrund kunne tiltræde ministerens forslag, hvorefter registreringen gennemføres ved, at ejere af bygninger med flere bolig- eller erhvervsenheder foretager en registrering af de enkelte enheder efter nærmere fastlagte retningslinjer. Flertallet er ligeledes enig i at pålægge kommunalbestyrelsen at drage omsorg for, at der opnås ensartethed i registreringen, således at kommunerne ved aftale med ejerne eventuelt på anden måde kan sikre den nødvendige identifikation af de enkelte lokaliteter i ejendommen.

Flertallet er endvidere enig i, at mulighederne for adgang til registrets oplysninger begrænses til offentlige myndigheder og koncessionerede selskaber.

Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, det radikale venstres, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis, centrum-demokraternes og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af flertallet og med de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *ved-*

tagelse med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (kristeligt folkepartis, centrum-demokraternes og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) vil redegøre for dets stilling ved 2. behandling af lovforslaget.

Et *tredje mindretal* (det radikale venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Mindretallet er af den opfattelse, at de oplysninger, der allerede findes i offentlige registre (de 3 landsdækkende ejendomsregistre under henholdsvis landbrugsministeriet (matriklen), justitsministeriet (tingbøgerne) og skatte-departementet (det kommunale ejendomsregister med vurderingsoplysninger m. v.)) sammenholdt med de bemyndigelser, finansministeren har ved § 39, stk. 3, i lov om vurdering af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 29. juli 1970, giver tilstrækkelig mulighed for at pålægge kommunerne at opretholde og ajourføre et register med de for vurderingen nødvendige oplysninger. Der kan således på lokalt plan oprettes et register efter centralt fastsatte retningslinjer igennem et samarbejde mellem Kommunernes Landsforening og Frederiksberg og Københavns kommuner.

Der henvises til, at administrationsdepartementet på et møde den 24. august 1972 tilkendegav, at der efter dets opfattelse ikke var behov for et principielt nyt, centralt ejendomsregister, og man henstillede, at den ønskede effektivisering af anvendelsen af ejendomsdata tog udgangspunkt i det edb-ejendomsregister, der var etableret i kommunerne som afløsning for amtstuernes oppebørselsvirksomhed.

Lovforslaget findes overflødig, og mindretallet er betænkelig ved en yderligere udbygning af centrale registre, da disses brug på længere sigt vil medvirke til en umyndiggørelse af den enkelte borger og de folkevalgte repræsentanter. En gennemførelse af flertallets forslag vil være medvirkende til at erstatte de folkevalgte repræsentanter (vurderingsråd) med edb-maskiner.

Statsmagten kan ved tryk på edb-anlæggernes klaviatur i samråd med sin administration både afgøre, hvad der skal være grundlag og resultat.